

2. Роль Європейського суду з прав людини у вирішенні спорів з питань оподаткування. URL: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.44/part_2/34.pdf (дата звернення: 17.11.2020).

3. Податкова практика: застосування рішень Європейського суду з прав людини при оскарженні рішень податкових органів. URL: <http://alltax.ua/pres-tsentr/publikatsii/51-podatкова-praktika-zastosuvannya-rishen-evropejs-kog-o-sudu-z-prav-lyudini-pri-oskarzhenny-rishen-podatkovikh-organiv> (дата звернення: 17.11.2020).

4. 7 корисних рішень ЄСПЛ для платника податків в Україні. URL: <http://www.legalshift.com.ua/?p=473> (дата звернення: 18.11.2020).

5. Податкова практика: застосування рішень Європейського суду з прав людини при оскарженні рішень податкових органів. URL: <http://alltax.ua/pres-tsentr/publikatsii/51-podatкова-praktika-zastosuvannya-rishen-evropejs-kog-o-sudu-z-prav-lyudini-pri-oskarzhenny-rishen-podatkovikh-organiv> (дата звернення: 18.11.2020).

ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИПЛОМАТИЧНОЇ ТА КОНСУЛЬСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Омельченко А. В., доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри цивільного та трудового права ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Загальні засади законодавчого забезпечення дипломатичної та консульської діяльності визначаються Конституцією України. Так, у ст. 18 Конституції України зазначено, що зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загально визнаними принципами і нормами міжнародного права. Дипломатичні ранги встановлюються виключно законами України (ст. 92 Конституції України). Президент України призначає та звільняє глав дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних організаціях; приймає вірчі і відкличні грамоти дипломатичних представників іноземних держав; присвоює вищі дипломатичні ранги (ст. 106 Конституції України) [1].

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про дипломатичну службу» від 7 червня 2018 р. № 2449-VIII дипломатична служба – це державна служба особливо го характеру, яка полягає у професійній діяльності посадових осіб дипломатичної служби, пов'язаній з реалізацією зовнішньої політики України, захистом національних інтересів України у сфері міжнародних відносин, а також прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном.

Дипломатична посада – це визначена структурою і штатним розписом первинна структурна одиниця органу дипломатичної служби з установленими відповідно до законодавства посадовими обов'язками з виконання диплома-

тичних або консульських функцій, а дипломатичний службовець – громадянин України, який обіймає дипломатичну посаду в органі дипломатичної служби, одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням дипломатичних або консульських функцій, а також дотримується принципів дипломатичної служби (ст. 2 Закону України «Про дипломатичну службу») [2].

1. Систему органів дипломатичної служби України складають Міністерство закордонних справ України, представництва Міністерства закордонних справ України на території України та закордонні дипломатичні установи України. Закордонні дипломатичні установи України є постійно діючими органами дипломатичної служби, основними завданнями яких є представництво України в державах перебування або при міжнародних організаціях та підтримання з ними офіційних відносин, відстоювання національних інтересів України, виконання консульських функцій, у тому числі захист прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном (ст. 5 Закону України «Про дипломатичну службу») [2].

2. Видами закордонних дипломатичних установ України є Посольство України; Посольство України з резиденцією Надзвичайного і Повноважного Посла України в Києві; Постійне представництво України при міжнародній організації; Представництво України при міжнародній організації; Місія України при міжнародній організації; консульська установа України (Генеральне консульство України, Консульство України, Віце-консульство України та Консульське агентство України) (ст. 5 Закону України «Про дипломатичну службу») [2].

3. До основних функцій органів дипломатичної служби відносяться забезпечення національних інтересів і міжнародної безпеки України шляхом підтримання мирного та взаємовигідного співробітництва з іноземними державами і міжнародними організаціями за загально визнаними принципами та нормами міжнародного права; підтримання дипломатичних і консульських зносин з іноземними державами, представництво України у міжнародних організаціях та спеціальних місіях; здійснення зовнішньополітичної діяльності держави; виконання в Україні та за кордоном консульських функцій; забезпечення та координація діяльності з торговельно-економічних питань; сприяння залученню допомоги від іноземних держав та міжнародних організацій; сприяння розвитку міжнародного освітнього та науково-технічного співробітництва; інші функції відповідно до законодавства України (ст. 7 Закону України «Про дипломатичну службу») [2].

4. Статус, завдання та функції закордонних дипломатичних установ України визначаються Законом України «Про дипломатичну службу», Положенням про дипломатичне представництво України за кордоном, Консульським статутом України та іншими нормативно-правовими актами.

Положення про дипломатичне представництво України за кордоном було затверджено Розпорядженням Президента України від 22 жовтня 1992 р.

№ 166/92-рп. Дипломатичне представництво України є постійно діючою установою України за кордоном, що покликана підтримувати офіційні міждержавні відносини, здійснювати представництво України, захищати інтереси України, права та інтереси її громадян і юридичних осіб. Керівництво дипломатичним представництвом здійснює Міністерство закордонних справ України [3].

Діяльність дипломатичного представництва базується на положеннях Віденської конвенції про дипломатичні зносини від 18 квітня 1961 р. [4], двосторонніх та інших багатосторонніх міжнародних договорів України, законодавства України та держави перебування.

Правові засади діяльності консульських установ України визначаються Консульським статутом України, затвердженим Указом Президента України від 2 квітня 1994 р. № 127/94. Відповідно до Консульського статуту консульські установи України захищають за кордоном права та інтереси України, юридичних осіб і громадян України; сприяють розвиткові дружніх відносин України з іншими державами, розширенню економічних, торговельних, науково-технічних, гуманітарних, культурних, спортивних зв'язків і туризму; сприяють вихідцям з України та їх нащадкам у підтримці контактів з Україною [5].

Діяльність консульських установ базується на положеннях Віденської конвенції про консульські зносини від 24 квітня 1963 р. [6], Консульського статуту України, законодавства України, міжнародних договорів України, міжнародних звичаїв, а також законодавства держави перебування.

Список використаної літератури

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1996. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
2. Про дипломатичну службу: Закон України від 07.07.2018 р. № 2449-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2449-19>.
3. Про затвердження Положення про дипломатичне представництво України за кордоном: Розпорядження Президента України від 22.10.1992 р. № 166/92-рп. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/166/92-%D1%80%D0%BF#Text>.
4. Віденська конвенція про дипломатичні зносини від 18 квітня 1961 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_048#Text.
5. Про Консульський статут України: Указ Президента України від 02.04.1994 р. № 127/94. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/127/94>.
6. Віденська конвенція про консульські зносини від 24.04.1963 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_047#Text.